

det til Finanslov. Det maa gennemgaa en temmelig alvorlig Behandling her i Rigsdagen.

Men nu er Spørgsmaalet det, om den Behandling, som Finanslovsforslaget nuder-gaar her i Rigsdagen, er af den Art, at vi kan være sikre paa, at det Finanslovsforslag, der vedtages i Marts Maaned, nu ogsaa indeholder det, det bør indeholde, hverken mere eller mindre. Det er et Spørgsmaal, om man kan sige, at den Gennemgang, Rigsdagen foretager af Finanslovsforslaget, i Virkeligheden fører til den Sparsommelighed i Statshusholdningen, som er nødvendig for os. Jeg er ikke sikker paa det. Jeg tror ganske simpelt ikke, at Finansudvalget efter den Arbejdsmaade, det hidtil har haft, selv ved et meget samvittighedsfuldt Arbejde kan gennemgaa Finanslovsforslaget og faa netop det ud deraf, som bør vedtages af Rigsdagen, fordi der er taget alle de fornødne Hensyn. Af forskellige Grunde tror jeg det ikke. For det første tror jeg det ikke, fordi den Maade, hvorpaa man gaar i Gang med Finanslovarbejdet i Finansudvalget, i Almindelighed ikke er betryggende. Man deler Finanslovsforslaget i 6—7 Dele og over-giver hver af dem i Hænderne paa Tomands-udvalg, som gennemgaar dem og refererer i Finansudvalget. Men det, de refererer, er det ny tilkomne; det er ikke det gamle. Det gamle, som har staaet fra det foregaa-ende Aar, lader man passere, men det nye, som er kommet til, tager man op til Behandling, maaske endog til kritisk Behandling. Men dermed nøjes man, og det er ikke tilstrækkeligt. Der er nemlig ikke saa ganske faa af de gamle Bevillinger, som kan være forældede, og som burde stryges under Finansudvalgets Behandling af dem. Jeg vil tage et Eksempel. For en Del Aar tilbage var paa Landbrugsministeriets Budget givet en Bevilling — saa vidt jeg husker var den til at begynde med paa 3 200 Kr., senere blev den forhøjet til 4 000 Kr., det er altsaa ikke nogen stor Sag, det drejer sig om. Det var en Bevilling til Forsøg med Dyrkning af Køkkenurter. Bevillingen blev givet til Kærehave Husmandsskole. Jeg forlangte som Statsrevisor den Gang et Regnskab over den Maade, paa hvilken denne Bevilling var anvendt, og det var ganske morsomt at se den Opstilling, der fandtes paa det Regnskab. Der stod: Indtægt 3 200 Kr., senere 4 000 Kr. Det var Statens Tilskud. Og saa stod der Udgift: Leje af Jord — det var Forstanderens Jord, saa han fik Lejen af den. Saa var der Planlæggelse af Forsøg — det var Forstanderen, der planlagde Forsøgene, saa han fik den

Indtægt. Der var dernæst Tilsyn med Forsøgene — og det var Forstanderen, der førte Tilsynet, saa han fik ogsaa den Indtægt. Saaledes fik man Udgifterne op til at balancere med 4 000 Kr., men der var ikke en eneste Indtægt udover dette Stats-tilskud, og dog saa man i Indberetningen fra Kærehave Husmandsskole, at der blev udført en Masse Køkkenurter dernedefra. Men de var ikke ført ind paa Indtægtssiden, de var ganske forsvundet. En saadan Post burde ikke findes paa Finanslovsforslaget. Der er ikke Tvivl om, at man dernede havde haft en ganske udmærket Indtægt, foruden at man havde faaet Statstilskud. Det Statstilskud burde have været taget bort for længe siden. Jeg tillod mig at henlede P. Th. Nielsens Opmærksomhed herpaa — det var ham, der den Gang var Ordfører for Landbrugsministeriets Budget — og det endte ogsaa med, at Bevillingen kom ud af Finansloven. Se, det er Følgen af at lade Finanslovens gamle Bevillinger staa uden at komme nærmere ind paa dem og kun kritisere de nye Bevillinger, og jeg tvivler ikke om, at for en Mængde Bevillinger paa Finansloven er Forholdet det, at de har været tidssvarende en Gang, men nu ikke er tidssvarende længere og udmærket godt kunde stryges. Jeg skal her i al Korthed minde om, hvad man har hørt fra Landbrugets Side i de senere Aar, at Masser af de Bevillinger, der gives til Landbruget, er ganske overflødige, at Landbruget ikke kræver dem, og at de godt kunde udgaa. Men de staa der nu en Gang, og det er kun de nye Ting, man kritiserer, de gamle lader man slippe igennem.

Naar saa Finansudvalget har siddet og arbejdet med Gennemgangen af Finanslovsforslaget, ja allerede før det begynder derpaa, strømmer Ændringsforslagene ind ovre fra den røde Bygning. Der kommer vældige Bunker af Ændringsforslag, og jo længere man kommer hen imod Slutningen af denne Gennemgang, hen imod Juletid, da man skal gøre Betænkningen til anden Behandling færdig, des flere Ændringsforslag kommer der. Jeg er ikke sikker paa, at Finansudvalget altid har den fornødne Tid til at gennemgaa alle disse Ændringsforslag og komme paa det rene med Nødvendigheden af de Udgifter, de kræver. Naar saa tredje Behandling forestaar, gentager det sig, og navnlig hen imod Slutningen; men nu ved vi jo godt, at henimod Slutningen af en Rigsdagsamling hober alting sig op, paa det Tidspunkt er Rigsdagsmændene og Finansudvalgsmedlemmerne travlt beskæftiget med mange andre Ting end dem, der